

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 537/2014
11.06.2014. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Невенке Важић, председника већа, Предрага Глигоријевића, Веска Крстајића, Биљане Синановић и Зорана Таталовића, чланова већа, са саветником Врховног касационог суда Снежаном Меденицом као записничарем, у кривичном предмету окривљеног П.Г., због кривичног дела тешко дело против безбедности јавног саобраћаја из члана 297. став 3. у вези са чланом 289. став 3. у вези става 1. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног – адвоката Д.М., поднетом против правноснажних пресуда Основног суда у Сремској Митровици 2К број 235/11 од 09.12.2013. године и Вишег суда у Сремској Митровици 2Кж бр.36/14 од 14.03.2014. године, у седници већа одржаној дана 11. јуна 2014. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољен, захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног П.Г. – адвоката Д.М., поднет против правноснажних пресуда Основног суда у Сремској Митровици 2К број 235/11 од 09.12.2013. године и Вишег суда у Сремској Митровици 2Кж бр.36/14 од 14.03.2014. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Сремској Митровици 2К број 235/11 од 09.12.2013. године, окривљени П.Г. оглашен је кривим због извршења кривичног дела тешко дело против безбедности јавног саобраћаја из члана 297. став 3. у вези са чланом 289. став 3. у вези става 1. Кривичног законика, за које дело му је применом одредаба чланова 64, 65 и 66. КЗ изречена условна осуда, тако што му је утврђена казна затвора у трајању од шест месеци и истовремено одређено да се ова казна неће извршити уколико окривљени у року од две године од дана правноснажности пресуде не учини ново кривично дело.

Истом пресудом, на основу члана 86. КЗ, према окривљеном је изречена мера безбедности забране управљања моторним возилом „Б“ категорије у трајању од шест месеци, рачунајући од дана правноснажности пресуде. Истовремено је одређено да, уколико условна осуда буде опозвана, време проведено у затвору неће бити урачунато у време трајања ове мере.

Окривљени је обавезан да на име трошкова кривичног поступка плати износ од 93.930,69 динара, а на име судског паушала износ од 3.000,00 динара, све у року од 15 дана од дана правноснажности пресуде, под претњом принудног извршења. Окривљени је истовремено обавезан да на име заступања оштећених Ж.Р. и М.Т. уплати износ од 243.937,50 динара.

Пресудом Вишег суда у Сремској Митровици 2Кж бр.36/14 од 14.03.2014. године, одбијена је као неоснована жалба браниоца окривљеног П.Г. – адвоката Д.М., а пресуда Основног суда у Сремској Митровици 2К бр. 235/11 од 09.12.2013. године, потврђена.

Против наведених правноснажних пресуда, захтев за заштиту законитости поднео је бранилац окривљеног П.Г. – адвокат Д.М., на основу члана 485. став 1. тачка 1. ЗКП, конкретно због битних повреда одредаба поступка из члана 438. став 2. тачка 2. ЗКП, са предлогом да Врховни касациони суд укине побијане пресуде и предмет врати првостепеном суду на поновно одлучивање.

Врховни касациони суд је у седници већа, испитујући захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног у смислу одредбе члана 487. Законика о кривичном поступку, оценио да је захтев недозвољен, из следећих разлога:

Одредбом члана 484. Законика о кривичном поступку ("Службени гласник РС", бр. 72/11...43/13), прописано је да се у захтеву за заштиту законитости мора навести разлог за његово подношење (члан 485. став 1. ЗКП).

Када се захтев подноси због повреде закона (члан 485. став 1. тачка 1. ЗКП), окривљени преко свог браниоца, а и сам бранилац који у корист окривљеног предузима све радње које може предузети окривљени (члан 71. тачка 5. ЗКП), такав захтев може поднети само из разлога прописаних одредбом члана 485. став 4. ЗКП, дакле због повреда одредаба члана 74, члана 438. став 1. тач. 1. и 4. и тачка 7. до 10. и став 2. тачка 1, члана 439. тачка 1. до 3. и члана 441. ст. 3. и 4, учињених у првостепеном поступку и поступку пред апелационим судом.

Сходно цитираним законским одредбама, право окривљеног и његовог браниоца на подношење захтева за заштиту законитости, ограничено је у погледу разлога искључиво на ове повреде, које су таксативно наведене у члану 485. став 4. ЗКП.

Одредбом члана 487. став 1. тачка 2. ЗКП прописано је да ће Врховни касациони суд у седници већа решењем одбацити захтев за заштиту законитости ако је недозвољен (члан 482. став 2, члан 483. и члан 485. став 4. ЗКП).

У конкретном случају, бранилац окривљеног П.Г. у захтеву за заштиту законитости истиче да су побијаним пресудама учињене повреде одредаба члана 438. став 2. тачка 2. ЗКП јер су разлози изнети у побијаним пресудама у потпуној супротности са изведеним доказима, а обзиром да из налаза и мишљења судског вештака произилази да је критичном приликом возач О. својим поступањем створио опасну ситуацију.

Како дакле, бранилац окривљеног П.Г., у захтеву за заштиту законитости истиче да су побијаним пресудама учињене битне повреде одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 2. ЗКП и указује на погрешно и непотпуно утврђено чињенично стање, те погрешну оцену доказа, што све не представља разлоге због којих је у смислу одредбе члана 485. став 4. ЗКП дозвољено подношење захтева окривљенима и браниоцима окривљених, односно указује на недозвољене разлоге за подношење захтева, то је Врховни касациони суд захтев одбацио као недозвољен, а на основу одредбе члана 487. став 1. тачка 2. у вези са чланом 485. став 4. ЗКП.

Са свега изложеног, донета је одлука као у изреци.

Записничар-саветник
Снежана Меденица, с.р.

Председник већа-судија
Невенка Важић, с.р.